

2. a) Volstaat een voornemen om contact te zoeken teneinde kennis te maken, van gedachten te wisselen of om te onderhandelen over het kopen van aandelen van de vennootschap, om in geval van een dergelijk onbeperkt recht (vraag 1.a) de daaraan inherente grenzen van rechtsmisbruik in acht te nemen of om af te wijken van de beperking van een beperkt recht op informatie (vraag 1.b)?
- b) of kan een belang bij het verkrijgen van informatie pas als relevant worden aangemerkt wanneer het verzoek tot doorgifte van informatie uitdrukkelijk bedoeld is om contact te zoeken met andere vennoten, teneinde hen uit te nodigen voor overleg over welbepaalde aangelegenheden waarover in het kader van besluiten van de vennoten een gemeenschappelijke wil moet bestaan?

(¹) Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Opolu (Polen) op
7 januari 2022 — OP**

(Zaak C-21/22)

(2022/C 198/29)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Opolu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: OP

Verwerende partij: Notariusz Justyna Gawlica

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 22 van verordening nr. 650/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen en de aanvaarding en de tenuitvoerlegging van authentieke akten op het gebied van erfopvolging, alsmede betreffende de instelling van een Europese erfrechtverklaring (¹) aldus worden uitgelegd dat een persoon die geen onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie is, het recht van de staat waarvan hij de nationaliteit bezit kan kiezen als het recht dat zijn erfopvolging in het geheel beheerst?
- 2) Moet artikel 75 juncto artikel 22 van verordening nr. 650/2012 aldus worden uitgelegd dat, wanneer een tussen een lidstaat en een derde staat gesloten bilaterale overeenkomst niet voorziet in een rechtskeuze inzake erfopvolging maar bepaalt welk recht op de erfopvolging van toepassing is, een onderdaan van een dergelijke derde staat die zijn woonplaats heeft in de lidstaat die door deze bilaterale overeenkomst is gebonden, het toepasselijke recht kan kiezen?

(¹) PB 2012, L 201, blz. 107.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 7 januari
2022 — T./Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji**

(Zaak C-22/22)

(2022/C 198/30)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: T. S.A.

Verwerende partij: Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 20, lid 2, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 1, van richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) ⁽¹⁾ en de artikelen 11 en 20 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling die alleen televisieomroeporganisaties verbiedt om tijdens hun kinderprogramma's reclame uit te zenden, terwijl dit verbod niet geldt voor aanbieders van audiovisuele mediadiensten op aanvraag?

⁽¹⁾ PB 2010, L 95, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Erfurt (Duitsland) op 18 januari 2022 — XXX / Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG

(Zaak C-41/22)

(2022/C 198/31)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Erfurt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: XXX

Verwerende partij: Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet het Unierecht, in het bijzonder artikel 15, lid 1, van de Tweede richtlijn levensverzekering ⁽¹⁾, artikel 31 van de Derde richtlijn levensverzekering ⁽²⁾ en artikel 35, lid 1, van richtlijn 2002/83 ⁽³⁾, in voorkomend geval gelezen in samenhang met artikel 38 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zich tegen een nationale regeling of rechtspraak volgens welke de verzekeringnemer, nadat hij zijn herroepingsrecht rechtmatig heeft uitgeoefend, de stelplicht en de bewijslast draagt in verband met de berekening van de door de verzekeraar zelf ontvangen voordelen? Vereist het Unierecht, in het bijzonder het doeltreffendheidsbeginsel, indien een dergelijke verdeling van de stelplicht en de bewijslast toelaatbaar is, dat daar voor de verzekeringnemer een recht op informatie of andere verlichtingen ten opzichte van de verzekeraar tegenover staat, zodat hij zijn rechten kan doen gelden?
- 2) Mag een verzekeraar die de verzekeringnemer niet of slechts onjuist over zijn herroepingsrecht heeft geïnformeerd, zich met betrekking tot de daaruit voortvloeiende rechten van de verzekeringnemer, zoals in het bijzonder het herroepingsrecht, beroepen op rechtsverwerking, misbruik van recht of de verstreken tijd?